

MIC. # 9926.0 (RAB. 2148)

DAPE GENIZAH MEHA- GEONIM.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

דפי גניזה מהגאונים.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אמרו
בפדידיק. באמתות פיק שוכי חסום
נאלך די מעלן בידש ולא מעדידין
אחא בי יעקב אמר קרא את מעות
החטאים ואל תשפוטם כחטאי ואל
מלכא ואל תשפוטם כמלכא
מעא לפדידיק מעדידין אמר אמר
וקם מעמד איך המשפיק ויתק את אדעו וקם
את קדשונך כי חננך גמולך לדעוה
על פתח ביתו מבחון ואם היה די בשל
כבודו בחלף המכובד לישו הדיובש
היובטח בזעם השמש שבחדיק שלו להדיק
ליחה על שולחני ודין וצדיק כי אחות
לישעשו ואי איתא מדודה לא צדיק
אוי סתשוב הוא צדיק כי איתא
קתובתא קמאן חונא קמאן
ובגל מדקתני יידיה
חננך פתח שפוט

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

1187
325

להנחה בדרך גסהים שלי שיהיה
דאסלקא דע אית ליה להנחה לגי
למעלה מעשה טוס למנא ליה בעל
למעלה ויהי ליה להנחה למעלה
ודי דהא אית לך דשחא למנחה
למעלה על ויהי הא סגורא דלמא
על דאית ליה דשחא למנחה
לעדה למעלה מי לא מטרחיק ליה דלמ
אית למנחה ממנחה ולת למנחה
גמול למנחה ויהי לך להנחה למעלה מי
וגי חנוכה שהנחה למעלה מב אמה
בפניה נחמבון ובפניה אמרין שהא
למעלה מב אמה סגורא וכן
למעלה מב אמה פסול שהנחה
קרינא נר חנוכה ממנחה למנחה
למעלה למעלה למעלה למעלה
בשמה בפניה נחמבון ויהי חנוכה פסול

משום קודע פיהנוט הקובע יחודי
שרצט צארן להתצל והקודע קוד
הצודק ידועים צארן להצדיח את רב
כהנא מסוגר וידיך לעינים הדיהו
בטיילנדיקייט וציפוי השיעה להיצל
בעטעווייב שותים וכן קייטל אסמג
ואיך זעקב סלקא : החדש חזק
פישטל חפידה וחלק ונעינה לפות
צדיקע שהוה יניך להצטעה צעלחודש
הייזנל חפידה וחלק ונעינה שהוה יניך
צבית צעל צעט אלמא שצליחות פוש
קדיקע צעעה משום חודש הוא פוש
הייזניידיקייט קעגן האצער שיהא חפידה
גאונות יום פוש צעט יום האם קעגן האצער
קעגן שותים האיותם העשה עובדי
לגמים צעל האפודים צעלחודש חזק
ישאל משום חודש ולפוש חזק אל רב
ששת חודש לנצחיות ונטלה צעל
חייב ענה משום צעט שיהא חפידה

הוא אלהי צבא הים ויבשה וצבא הים והיבשה
 שבע חטאות הים קא חזיק שחם נטל בצטושה
 שנטילוסה מיסד חצה הקדקע וכט שחוק את
 העפר טוחק ופטש של ציודות וחז שיע
 שבוצודי ממנו ממחוק ועיקור מלמך
 בעין וגמר מלמכה והשקידה מכה במטיש
 הרי שבע והתורה משקן שיע אחז שהו
 תריך להחלק עיניו ולשקן אותה מלמד
 וחייב משום מחוק אלה חייב הוא מאן עבו
 חלמא חייב חוק עשרה חטאות עשנטל
 קנה מלה חוב חייב שם או עבדו
 טטע צאח מלה בכה מלה לטעיה ויעד
 לעצם וכט מענים חתה חייב משום
 וטעיה וכט מעיקר חתה חייב משום
 ויה שחוק יעיד על מחתך וכט מעיקר
 קטם הדי חז ט וכט שלך קטם ולקח
 שחוק עשירי למלמכה והדי חז בורה יעיל
 מחת השותף עיקר וכט מעטח ולמנה שחוק
 לעב ששה שני צות עיקר וכט מעכה אודת
 צדי למחוק צו ולמחוק אודת עלמה

שכלב אינס צדקים ו
 ושלשי אל שמואל גויי ג
 יצו לבטא השפיעים פול
 הידושין פיק האז סק
 אפולק ומהי בלב היה
 פיהו וקאל פי למענוו יהוא ג
 יצו גתו לנכסיה אינוטו למיסק נא
 בעיני דובן (א) אל פסוק לא סלק י
 דיי צדקים שכלב וצדקים שכלב
 פול הניחא לבין אלג איה חזקת
 גלן עאנ חזקת גלן אינא למיעו
 יק פ הידושין בפיק האונר לתפין
 האוצר (א) אשק והקישו לי (א) אורי שלשים
 יום ולא אחי וקישק בער שלשים יום
 בקדושת לשני לא בא אחי וקישק בער
 שלשים יום אלו : ובוסעל עאנוי
 ופניהו מלון : ואף עלפי שפסל עור
 פול : לא בא אוד וקישק חזקה בלע
 שיתק אי חזקה יום לק שאז אינה חזקה פול

פולק פ הידושין
 אפולק ומהי בלב היה
 פיהו וקאל פי למענוו יהוא ג
 יצו גתו לנכסיה אינוטו למיסק נא
 בעיני דובן (א) אל פסוק לא סלק י
 דיי צדקים שכלב וצדקים שכלב
 פול הניחא לבין אלג איה חזקת
 גלן עאנ חזקת גלן אינא למיעו
 יק פ הידושין בפיק האונר לתפין
 האוצר (א) אשק והקישו לי (א) אורי שלשים
 יום ולא אחי וקישק בער שלשים יום
 בקדושת לשני לא בא אחי וקישק בער
 שלשים יום אלו : ובוסעל עאנוי
 ופניהו מלון : ואף עלפי שפסל עור
 פול : לא בא אוד וקישק חזקה בלע
 שיתק אי חזקה יום לק שאז אינה חזקה פול

כענה שרדים:
בני : איך בין מעוד הנאה:
יונה דוב יוסף . פי בבא דמא
למא . הא אומד שומר
הא אב עשומל חנפ לאמי . ודב יוסף
והגר שכל לאמי דבה אב עשומל
מני מלאי הנאה לא מאטי ליה דב יוסף
עשומל שכל לאמי בהלא הנאה לא
למיתב דיפלא לעו הוי עלה שומר שכל
מלא שני מניח עלן דמלא ואולי צורה
מורה ההיא וד פי מפת בכולל כפרק
מנה ושאל חייבן שעת הוטל שכלן ליון
דיון במתן . והאלו פי לתלמוד עלא הני מילי:
אב דב יהודה אב דב אב קרא לאה למלא
אמרס וד מלאט בחנפ אב אבס בחנפ
למלא מניח לאמי אבס אבס : לאה מלא
אב בחנפ אב אבס בחנפ : ומנין שאם
לא מלא בחנפ ילמי בשמי : לא לולי אבס
דנה ומנין שלא יאמר שאם למלא שכל

ולטנה שחא לימגא
 בעדול פמק ההנא ע
 למיענט נלה זע לדי
 לוב קטנים יוב קטני
 במד יוב קטני ולוי קטני נאן א
 לאזל דבמ כמד לובק ולי חיישי זניי
 הלא לקול מעדול פמקיה מלאצע נק
 ואין זכר בעלול פמק געעניס פי
 סוטה זכרו דלך כפרק מעסקינה לה
 עזוב הילאשונה ישי אסר ליה אסר ליה
 אינ דין שולתקיים כעל אהוי תללעל פי מלך
 ביה עליור זכר ולתקווא אונג עלפי שני
 או עלפי עשה עמים יקום זכר משה זכר
 נהק על פי שנים אף י - האשור לך על פי שני
 נקע זכרו הלה לעצור זכר אשור לא למ
 סוטה וזכר איצא פי אפי כעכר גמ
 הלא אשה נהילאגא אעל זלך פלמשה
 כעל זע אף הנשים זאן כעכר לומר קוד
 כעלה נאונות פא עה אונות ול
 יודעה וילענה וכל כעלה וזלך איצא קוניה

341-3
 5097

דומה והלאו הם פתח
במחוס האון אינו נשם בין נקב סתמי
על זהו אעפ"א אחרת מן
עולין נקב און אס מעטק לם
ציצה אוננו נהי אהנקב ולא הוציגו מן אהיה
למים אפי' גצי אוןך אוננו לגיגה נוסות ונפולת ולל
למחוסין אצל אס אין לו אסתות אחר וקנהו ספוד אחר
נצי אצלם בנים אשעין ואוק מן אהנקב הים מעיית עינו
אקוא מן אהנקב הים מעיית עינו על אקוא מן אהנקב הים
מעיים עינו על אקוא ואלאק מומיק או עלל חנוץ אמורה
ואוק גיגה בין טאה מעק בין מעטקין מן אהנה וואה נצי
עינו או טאה מעק אעפ"א אין נראה להי אנו עלל מחמת אוננו
מים קבועין על וואותנו מן אהנה ווק עלענו או טאה מעק
ואוק כחונה מחמת אהנה סוויים קבועין מן אהנה ענו ענו
ואעפ"א אקוא וואה מן אהנה נצי אהנה מעטקין ענו אהנה מעטקין
האון אשעין מן אהנה הלוק אשעין ונכח מעטקין מעטקין
באון ענו אהנה האון מעטקין עלל ווק הוא העלול האמור
בהנה אצל אס צומק האון לתוך הלוק אינו מוס אהין מומיקין
עלל מן אהנה עלל לתוך האון ווק הוא דק האון בהנה
והוא אהיה עפ"א על גצי האון אצל אס לא היה עפ"א או
אהיה מאוקיעה באון אינו מוס וכן אס היה נקוד אהנה
בהנה עלל אפי' עפ"א אינו מוס אהין מומיקין עלל מן אהיה
נקוד אהנה מאוקיעה בהנה האון אהנה נקוד ענו אצל אס היה
עפ"א הים אהנה באון אינו מוס אצל אהנה וואן הן
מן אהנה חוממו אפי' מעט אחר מן אהנה חוממו מן אהנה
חוממו אהנה עפ"א וואה מן אהנה אהנה אפי' אהנה אהנה
מן אהנה אהנה אהנה מן אהנה אהנה והוא אהנה מעטקין
ען אהנה לא נואלים מן אהנה אהנה אהנה עלל עלל

Handwritten text in a cursive script, likely Hebrew or Yiddish, arranged in approximately 12 horizontal lines. The text is heavily obscured by dark, irregular ink blotches and smudges, particularly in the upper and lower portions of the page, making many characters difficult to decipher. The visible fragments of text include words such as "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא", "הוא".

273

309 ed. Halperin

3 7/8 100

RV 9

[Faint, mostly illegible handwritten text in a rectangular box, possibly representing a list or account.]

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.]

11
זאי ליכא שיעורא בצורת טעם זיק לה
לגיד הנשה ושתי ההוא בישולא והיכין
דאסורא קטינאונה משום דדפניאן לען
והוהה אסורא . והיכא דאסורא גיד הנשה
איסורי קליין ואכיל עדי דפנאטי לגיד הנשה
קדירה שבישל בה בשר לא יבשל בה
חלב והיכין משער בששים ואין הגידים
המיניין האוו שני גידים הפעמי סמוך
לעצט אסור ואין תייבים עליו החיובין
סמוך לבשר אסור ותיבין עליו ואיתיה
היכא דפליק טבחי . מאן דמנחיד עטמא
גריך לחטוטי בתר גיד הנשה ומשקליה
ומקיים בה מעות בטילה . מאן דאכילת
גיד הנשה פחור מכזית באיסורא קאי
כזית מליקין ליה . היכא דמלחה לעטמא
בגיד הנשה לילה למבוסל מדפונן ליה
וצריך לשעוריה דמליח הרי הוא כרוביה .
ואסיר למיטעם מידי בלא ברובה .
וכל מידי מהבוע לברוכי עלוהי ברובא
דימיא ליה דמג צדוק הוה יום יום יעמס לנו וכו'
בילה ביום מברכין ואין מברכין לא כל יום ויום

אסורא קטינאונה
ביום מברכין ואין מברכין לא כל יום ויום
311

תן לו מעין ברכותיו. ואף כל מיין ומיין וכן לו
מעין ברכותיו. ויצריך לאדכורי שם ומלכות
בכל ברכה. וכל מידי דאיה ביה מחמש
המינים מברך עליו בורא מיני מזונות.
ודווקא דמעריב ליה במידי דמשכח ליה.
אבל כאיס מיכס חטיא או דמספי קמחא שהכל
מברך בורא פלי האדמה. על הפרוסות
המויניא לחם מצ הארץ. ולבסוף שלש
ברכות איין הפרוסות קיימוור כותילה
מברך מיני מזונות לבסוף מברך ברכה
אחרת מעין שלש. על קמחא שהכל.
אויז ודוחן ביץ אפיה ביץ בשליו
כותילה בורא פלי האדמה. לבסוף בורא
נפשות רבות. וכל מידי דנאפיל ביה
מחמש המינים כותילה מברך בורא מיני
מזונות. ולבסוף מברך ברכה אחת מעין
שלש. דמברך אחת מחמש המינים
על הפיחיה ועל הכלכלה על היין ועל הגפן
ועל פלי הגפן ועל שבעת המינים על העץ
ועל פלי העץ ועל תנובת שדי. וכל מידי.

שנתו ילתי שהכל סופו בולא נפשו
 היכא דאיתו ליה ריפתא ומיני דמבשיל
 כגון מאי דמיתאכילין בליפתא כיוון
 דשרי המוציא פטרא להו פת פת
 פטרוג כל מיני מאכל ויין פטר כל מיני
 משקה. דברים הבאים מחמת סעודה
 בתוך סעודה אין טענין ביה לא לפניהם
 ולא לאחריהם. שא לא מחמת סעודה
 ובאים בתוך הסעודה טעונין צרכה לפניהם
 ואין טענים לפניהם. כיון דמיני מזון
 אינון מיטטרפין בצרכת המזון אבל טען
 תמלי ורימוני וענבי ושאר מנדי
 מגדי אחריני דאיתונון בתוך סעודה
 טעונין ברבא בין מופניהם ובין לאחריהו
 דלאו מזון אינון. אהיני דשכל
 וקריית וסוהלין וגיטואן מברך עליהו
 בולא פרי העץ. כתמלי ובתליהו מצין
 בולא נפשו רבות. היכא דאיתו
 למקמיה מיני מצדאני אין ברכותיה
 שווא אן אית בהו מנין שבעה פטר (הו)

להתקן זאי אית בהו פרי העץ ופרי אדמה מברך על
זה וחוזר ומברך עלזה ומקדים עץ ברישא
דאחשבייה קרא . ואיתות בהו) ממין שבעה
מברך עץ זה שיריעה . וממין חמשה חביב
וקדים . כיסאני ומערב בהו) עינבי ידיומן
לברכה . דהני בורא פרי האדמה והני בורא פרי
העץ . במקום שהכל בורא פרי האדמה קדים
במקום פרי האדמה פרי העץ קדים . והכל
דקדים בריך על פירות הארץ פרי אדמה לא
מיפטר) פרי העץ . ומורי ורומאני מברך על
תבואה אילנות דנורין טרפיה בסיועה זפישין
עץ . ויתיה אילן מיקדי ומרבינן על פירות
בוניא כרי העץ . אילנות דכלי למורי והאדר
משורשיו דיליה בורא פרי אדמה מיוזא
מברכינן עליה שהכל . שושמי וביסאני בורא
פרי אדמה משום דיבשין למורי . עץ
מברכינן על העליון ועל התחתיות פרי אדמה
על האביות ועל הקפדום פרי העץ . עץ
מברכינן על העליון ועל התחתיות פרי אדמה
שכל מברכינן בורא פרי האדמה . על
כל מברכות כלם מברך עליה בורא מיני בשמין

ועושיהו ליתומים לולבוסוכה דנייניה וכל
דבר שיש לו קנינה לאיתנו שופר . ואין
פוסקין עליהן צדקה ואין נשפין עליהם
שבויים וכל דבר שאין או קנינה לאיתנו
תחומי אבנים . ואין אפטרופין רשאים
לחוב ולדין ^{לחוב} בנכס יתומים . ואין אפטרופין
רשאים למכור ברחוק ולגאול בקרוב ברע
ולגאול ביפה . זמנם דלא משפויא ואין
אפטרופים רשאים למכור שדה ולוקח
עבדים אבל מוכרין עבדין ולוקחין בהם
שדור . ואין אפטרופים רשאים להוציא
לעבדים לחירות ואם נתן עבד דמי
עצמו יצא לחירות ואין עושיהו נשוי עשין
וקטני אפטרופים . ואם חנו אבי יתומים
הרשות בידו . יתומים הריהו כהקדש
וא מיתקנו לא בכסף . זכין שלא צפניו
ואין תבין לו לא צפניו . שטר חוב שכתוב
בו עידיה גובה מן העדיות ואפילו מן ימני
כלן דתתב בשטרא ואיהא פרעון לא קצו
שכיב מרע שנתב כל נכסיו לאחר ולא

האוי עבדא און מן האוי ארעא און מן האוי
 תורא און מן כל מידי דימפרים . והלכתי
 בין בעל חוב בין אשה לא גאבו מן יתלי
 מן העבדים . אבל כד איונה ללוה במי
 מלוה שקיל מיניה מן העבדים דאיות ליה
 בשטרא ואפילו מן גלימא דעל טרפיה
 אין נפרעין מן היתומים לא מן הזבולות
 וכן היתומים מן הינונים לא יפרעו לא
 בשבועה . ואפילו נולד הבן לאחר מיתת
 האב ואתי נפק על אביו שטרא הרי זה
 נשבע ונטל . ואי אמר שבב מרע שעתה
 דקא מאית שטרה אינו פלוט על בעל
 חוב שלא בשבועה . יתמים שניתנו
 אציהם שבועה ופנה ולא נשבע לא מחייבין
 (הון ליתמי לא שותבוע בעיקרם אציהם שאין
 אדם מוריש שבועה לבניו . ומאן דמחייב
 שבועה ליתמי עד דציה יתמי לא משתבע
 אפטרופין תרמיין ומעשהיין אבולאבולא
 והניח . אפטרופוס חייב לעשה פירו תיהם
 שניתנים

5

שייר כלום זכות מועד קיימת אם ענין
 חוזר בו ואם ענין שהוא כפוי מעד כתבו
 ואחר אחרון יפה ראשון לא קנה אם
 שייר קרקע כל שהוא וקנו מידו אם עמד
 אינו יכול לחזור בו אם שייר ולא קט מידו
 יכול לחזור בו אם מעד בין שייר בין לא שייר
 בין קט מידו ובין לא קנו מידו מתנתו קיימת
 שכב מעד שכב כל נכסיו לא עשה
 כלום לא אם כן שייר כל שהוא הנותן כל
 נכסיו לעבדו יצא לחירות שווי כל שהוא
 לא יצא לחירות הנותן כל נכסיו לא עשה
 ומתנה שעשה עשוי הנותן כל נכסיו
 לבניו וכתב ואשתו קרקע או מטלטלין
 ושתקה ולא מיחה איבדה כותבתה ואם
 נוחה לא פגר נוחה המבדוח נכסיה מבעל
 כן קמי דתנאי לא עשה ולא שלום ואם שייר
 כל שהוא שפיר עבדו האומר לתבדו
 עבדי גביר והוא או לא גביר לא אתה מכר
 לי אן אתה נתת לי במתנה רצונך השבע
 וטול הרי זה נשבע וטול ואין יכול לחזור בו

האומר לחצירו נאמן עלי אבא אבין נאמני
עלי שושה רועה בקר איך יבול לחזור ב .
ראובן ואחר להעל ובן שמעון פסול
שמעון ואחר להעל לבן ראובן פסול . שלישי
בשני כשר להעל . בן ראובן ואחר להעל
לשמעון לבנמנון פסול . (קידושין) ירדו גט
ובן ראובן ושמעון והעל לאחר לגבי
קידושין ירדו גט . ראשון בניאשון
ושני בראשון וראשון בשני ושני בשני
פסולין מן התורה להעל . שלישי בראשון
דרבנן פסול להעל . אילו הן הקרובים אחיו
ואחי אביו ואחי אמו ואתי אשתי ובעל
אחותי ובעל אחות אביו ובעל אחות אמו
ובעל אמו וחמיו ואגסו הן ובניהן וחגניהן
וחורגן לבדן . וכל הקרוב לו באותה שעה הווה
קרוב ונערתו כשר ואומותו בן ויש לו
בנים ממנה הרי זה קרוב והאזהבו והשוטא
בעל אשתו אבי חתן זאבי כלה מעעדין זה (מי)
קיום שטרות בקרובים כשר . על חורגא הוא
דיקא משהיד . גבא זאמא דידע שהדומא

8

